

Od rozwoju zainteresowań do drogi dalszego kształcenia

Jako wychowawca w Bursie Szkolnej, który próbuje połączyć pracę opiekuńczo-wychowawczą z umożliwieniem młodzieży rozwoju zainteresowań plastycznych, mam to szczęście, że dwa lata temu udało się otworzyć dobrze wyposażoną pracownię plastyczną. Odpowiednia baza na pewno zachęca do wyboru przez młodzież działań twórczych jako forma spędzania wolnego czasu oraz umożliwia urozmaicanie podejmowanych działań jak też ich indywidualizację.

Wspomniana indywidualizacja staje się ważnym elementem głównie gdy rozwijanie zainteresowań plastycznych przekształca się w budowanie drogi dalszego kształcenia. Swoje spostrzeżenia chciałabym oprzeć na przykładzie ścieżki rozwoju jednej ze swoich wychowanek, uczennicy Zespołu Szkół Budowlano-Energetycznych w klasie o kierunku budownictwo. Wówczas nie było jeszcze w bursie pracowni plastycznej, mimo to młodzież zawsze miała okazję podejmować różne działania twórcze.

Uczennica wykazywała dużą chęć i jak się później okazało duże możliwości w działaniach plastycznych. Jako koordynator wielu z takich przedsięwzięć zauważyłam, iż niektórym uczniom, a w tym również wspomnianej wychowance należałoby osobno poświęcić swoją uwagę. Wynikało to z potrzeby prowadzenia indywidualnych rozmów oraz realizacji konkretnych działań, jak na przykład przygotowanie plansz do prezentacji na egzamin maturalny. **Wychowanka miała szansę poznać różne techniki plastyczne, udoskonalić swój warsztat oraz ukierunkować swoje zainteresowania.** Początkowo pojawił się pomysł dążenia do połączenia kierunku kształcenia ze zdolnościami artystycznymi i tak celem jej dążeń stały się studia na kierunku architektura. Z czasem okazało się, iż jest to architektura wnętrz. A cel ten pojawiał się stopniowo podczas szukania własnych form wyrazu artystycznego, podczas oglądania dokonań plastycznych innych młodych ludzi (odwiedzanie wskazanych wystaw oraz ich omawianie), aż do uczestniczenia w spotkaniu z architektami w Młodzieżowym Domu Kultury. Uczennica miała również okazję zaprezentowania swoich prac na wystawie zorganizowanej w naszej placówce pod tytułem „Impresje ostrowskie”.

Jako wychowawca w bursie oraz opiekun pracowni plastycznej mam to szczęście, że mogę korzystać w pełni z mojego wykształcenia – wychowawcy i nauczyciela plastyki. Specyfika pracy w bursie sprawia, iż moja rola polega bardziej na wspieraniu rozwoju kreatywności oraz inspirowaniu działań twórczych niż ocenianiu i realizowaniu programów edukacyjnych. Próbuję wskazywać młodym ludziom różne aspekty sztuki mając nadzieję na pobudzenie pewnego rodzaju wrażliwości, która zaprocentuje w całym ich rozwoju.

Opracowała:

Marta Łuczak–Wasielak

Bursa Szkolna im. Stefana Rowińskiego w Ostrowie Wielkopolskim